

Grootte en houding als Tapuit.

Vleugels geheel gitzwart.

Rug, nek en kruin geheel egaal zandkleurig met okergele tint; alleen voorhoofd lichter.

Oogstreek en wang zwart, lichte keel.

Onderzijde vuilwit, met alleen op de borst dezelfde kleur als op de rug, maar veel bleker.

Staartpatroon als bij Tapuit, maar zwarte eindband erg smal, smaller dan bij de meeste andere tapuiten.

Gedrag en vlucht als Tapuit. In vlucht vallen de geheel gitzwarte vleugels en schouders erg op.

We namen de vogel waar van 14.25-14.35 uur. Daarna verdween de vogel met de andere tapuiten in oostelijke richting. Voor ons stond dadelijk vast dat we een lichtkelige Blonde Tapuit hadden waargenomen. Daar we een prachtig uitgekleurd mannetje hadden gezien, kon ook de subspecies bepaald worden. In „Birds of the British Isles” van D. A. Bannerman vonden we nl. voor de oostelijke subspecies vermeld staan: „entirely lacks the sandy-coloured plumage which is so characteristic of the western subspecies”.

Gelet op de kleur van de rug, zijn wij er van overtuigd een mannetje van *Oenanthe hispanica hispanica* te hebben waargenomen. Tot nu toe werd de soort twee maal eerder waargenomen zonder dat de subspecies vastgesteld kon worden, nl. op 7 mei 1937 te Wassenaar en op 13 augustus 1962 op Texel (Limosa resp. 10: 111, 36: 118). Wellicht is het interessant nog te herinneren aan de weerssituatie van begin mei 1970. Na een bijzonder koude aprilmaand volgde een zeer fraaie eerste meiweek met een matige tot krachtige zuidoosten wind.

C.N.A.: De determinatie van bovenstaande waarneming werd in de C.N.A.-vergadering van 3 april 1971 als juist aanvaard; door afwezigheid van méér waarnemers wordt de waarneming als „onbevestigd” geregistreerd.

Adres: J. de Veerstraat 42, Noordwijk-binnen.

WITTE KWIKSTAART ALS WINTERVOGEL IN ZEEUWS-VLAANDEREN

Observations on the White Wagtail during the winter in Zeeuws-Vlaanderen

J. J. VAN DEN STEEN

Uit mijn waarnemingen van de laatste 15 jaar ben ik stellig tot de overtuiging gekomen dat de Witte Kwikstaart *Motacilla alba alba* in Zeeuws-Vlaanderen een regelmatige wintervogel en dus een jaarvogel in Nederland is.

Ik geef hieronder mijn waarnemingen, gedaan in het Krekengebied Canisvliet tussen 20 november en 1 maart in de laatste vier jaar, waarbij de getallen tussen haakjes de aantallen waargenomen vogels aangeven:

1967/68: 29/11 (1), 10/12 (4), 30/12 (1), 1/1 (1), 7/1 (1), 20/1 (1), 10/2 (1) en 24/2 (1);

1968/69: 22/12 (4), 25/12 (9), 29/12 (1), 5/1 (1), 12/1 (1), 21/1 (1) en 2/2 (1);

1969/70: 22/11 (8), 29/11 (1), 6/12 (3), 9/12 (1), 13/12 (3), 20/12 (2), 26/12 (1), 3/1 (2), 17/1 (1), 31/1 (1), 7/2 (1), 14/2 (1), 21/2 (1) en 28/2 (1);
1970/71: 26/11 (2), 28/11 (2), 5/12 (1), 12/12 (2), 17/12 (2), 19/12 (6), 27/12 (2), 10/1 (1), 12/1 (1) en 16/1 (1).

Na bestudering van mijn gegevens uit de periode winter 1955/56 tot en met 1966/67 stelde ik vast dat ik in de maanden november-december-januari en februari regelmatig Witte Kwikstaarten zag te Sas van Gent, Zandstraat, Philippine, Braakman en Terneuzen. Te Sas van Gent was er tot en met 1964/65 midden in de kom van de gemeente een rietstukje in een zijarm van het kanaal Gent-Terneuzen (werd nadien opgespoten). Daarin roestten gedurende de voormelde maanden en sinds 1955/56 (begin van mijn waarnemingen) alle avonden tot max. 50 Witte Kwikstaarten. Deze waren vaak in gezelschap van enkele Grote Gele Kwikstaarten.

De Witte Kwikstaart gedraagt zich in de wintermaanden als wintervogel heel anders dan onze soms eind februari-begin maart aankomende broedvogels. Overdag komen deze vogels vrijwel niet in de nabijheid van bebouwde plaatsen maar verblijven midden in de polders op geschikte plaatsen.

Bij strenge aanhoudende vorst worden de waarnemingen schaarser, maar de vogels verdwijnen niet helemaal.

Adres: Stevensstraat 18, Sas van Gent (Z-VI.).

DE SPREEUW ALS VOEDSELPARASIET VAN DE GRUTTO

Starlings pursuing Black tailed Godwits

J. HOF

Op 30 juni 1971 was ik getuige van een vreemd gedrag van Spreeuwen. In de gemeente Ooststellingwerf (Frl.) fourageerden op een perceel gemaaid grasland ca. 25 Grutto's en ca. 7 Spreeuwen. Telkens wanneer een Grutto een worm uit de grond had gehaald, probeerden Spreeuwen hem deze afhandig te maken. Dit leidde tot wilde achtervolgingsvluchten door één en soms door twee Spreeuwen. Tijdens deze vluchten probeerden de Spreeuwen het voedsel van de Grutto's te bemachtigen door steeds van onderen af aanvallen uit te voeren op de snavel van de Grutto. Opvallend was de felheid waarmee de Spreeuwen trachten hun doel te bereiken. Na 20 à 30 seconden staakten de Spreeuwen meestal hun poging en voegden zich dan weer tussen de nog fouragerende Grutto's, waarna het „spelletje” zich herhaalde. Gedurende mijn waarneming is het de Spreeuwen niet gelukt om op deze wijze voedsel te bemachtigen. Men zou echter mogen veronderstellen dat de Spreeuwen er in sommige gevallen in geslaagd moeten zijn op deze manier voedsel te bemachtigen, gezien de felheid waarmee dit alles plaatsvond.

Uit een publikatie van Rittinghaus (1951) is bekend dat een Spreeuw een visje bemachtigde uit de snavel van een Dwergstern.